

การให้ดีกว่าการรับ

นำเสนอเมื่อ : 28 มิ.ย. 2552

ข้อคิด เพื่อชีวิตพัฒนา

....ขอให้ลูกทุกคน อย่าได้คิดว่าเราเป็นลูกกำพร้า
เพราะว่าคนเราจะดีหรือชั่ว มิได้อยู่ที่ชาติกำเนิด
แต่อยู่ที่การกระทำ การเป็นลูกกำพร้า
เราไม่สามารถเลือกได้ แต่เราเลือกการกระทำ
เลือกการเป็นได้ จึงขอให้ลูกทุกคนจงตั้งใจเป็นเด็กดี
การที่จะเป็นเด็กดี จะต้องเริ่มที่การคิด การทำ
การประพฤติ หากเราคิดดี พูดดี ทำดี และประพฤติดี
ผลออกมาเราจะต้องเป็นเด็กดี เป็นคนดีแน่นอน
พอขอให้ลูกจงเป็นเด็กดีของพ่อ แม่
ของประเทศชาติตลอดไป.....

เมื่อครบรอบวันเกิดอายุครบ ในปีนี้
ได้ไปพร้อมกับน้อง ๆ ที่ร่วมทำงานพร้อมใจกัน
นำขนมจีนน้ำยาไก่ น้ำยากะทิ ขนุน
และผลไม้ไปเลี้ยงอาหารเด็กกำพร้าที่
สถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าแห่งหนึ่ง

เวลา 10.00 น.

ได้เดินทางออกจากสำนักงานโดยขอให้น้อง ๆ

ประจำสำนักงานขับรถไปรับขนมจีนที่ตลาด จำนวน 22

กก. และน้ำยาจำนวน 4 ถัง ราคา 2,000 บาท
และได้นำขนมจำนวน 2 ลัง รวม 300 ถัง ไปด้วย
ไปถึงสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าเวลาประมาณ 10.00 น.

เวลา 11.30

น.ก็มีเสียงระฆังให้สัญญาณเพื่อให้เด็กมารับประทานอาหาร
พร้อมที่โรงอาหาร พอดูเด็กแต่ละคนก็น่าสงสาร
เสื้อผ้าก็เก่า บางคนก็ไม่มีรองเท้าใส่ บางก็อ้วน
บางคนก็ผอม ซึ่งจะเป็นเสียส่วนมาก
ดูหน้าตาแต่ละคนไม่สดชื่น ไม่สดใส
บางคนก็น่าจะเป็นโรคขาดอาหาร
ได้รับคำบอกเล่าจากเจ้าหน้าที่ว่า
สถานที่แห่งนี้มีแต่เด็กชาย อายุตั้งแต่ 5 - 6 ปี ขึ้นไป

ได้สอบถามว่า

มีใครมารับเด็กในสถานที่นี้ไปเลี้ยงเป็นบุตรหรือไม่
เจ้าหน้าที่ตอบว่าไม่มี เนื่องจากเด็กที่นี่จะโตแล้ว
ส่วนมากจะรับเฉพาะเด็กแรกคลอดเท่านั้น

และได้สอบถามแม่ครัวว่า

ทางราชการมีงบประมาณให้เด็กหัวละเท่าไรต่อวัน/คาบ
ก็ได้รับคำตอบว่าตกหัวละ 40 บาทต่อคาบ

มีเด็กที่อยู่ในวันที่ไปเลี้ยงอาหารมีเด็กทั้งหมดจำนวน

130 คน

ก่อนจะให้รับประทานอาหารพี่เลี้ยงจะให้เด็กทุกคนนั่งโต๊ะ
อาหารให้เรียบร้อยและจัดให้พี่เลี้ยงและเด็กที่โต ๆ
เป็นผู้แจกอาหาร เมื่อแจกเรียบร้อยแล้ว

พี่เลี้ยงก็จะแนะนำว่าวันนี้ มีใครเป็นเจ้าของภาพมาเลี้ยง

สวัสดีลูก ๆ ทุกคน
วันนี้เรามีความยินดีและขอบคุณอย่างยิ่งที่มีผู้มีเกียรติได้นำอาหารมาเลี้ยงลูก ๆ ในวันนี้ ท่าน ผู้ใจดี
ที่นำขนมจีนมาเลี้ยงลูก ๆ
เนื่องในโอกาสครบรอบวันเกิดในวันนี้

ก่อนที่ลูก ๆ ทุกคนจะรับประทานอาหาร
ขอให้เราพร้อมกันร้องเพลง
อวยพรวันเกิดให้กับเจ้าภาพในวันนี้ด้วย
เด็กทุกคนได้ร้องเพลงพร้อมกันเสียงก้องทั่วห้องอาหาร
หลังจากร้องเสร็จก็ปรบมือพร้อมกันเพื่อเป็นการแสดงความ
ขอบคุณ

หลังจากเด็กร้องเพลงจบลง
พิธีกรได้ให้เจ้าภาพพูดกับเด็กทั้ง 130 คน
ซึ่งได้พูดโดยสรุปตั้งขอความเบื้องต้น เพื่อให้เด็ก ๆ
เขาจะมีกำลังใจ ในการต่อสู้ชีวิตในอนาคต เห็นว่า
กำลังใจเป็นสิ่งสำคัญ หากทุกคนขาดกำลังใจแล้ว
แม่จะมีกำลังใจมหาศาล
ก็ไม่สามารถจะต่อสู้ฝ่าฟันกับอุปสรรคและปัญหาต่างๆ
การของชีวิตได้ไปได้

คำพูดที่มีคุณค่าแม่จะมีเพียงคำเดียว
แต่จะมีประโยชน์มากกว่าคำพูดที่ไร้สาระ
ทำลายกำลังใจรอยคำ พันคำ

ชีวิตของคนบางคนเขาอาจจะไม่ต้องการเงินทอง แต่เขาต้องการเพียงกำลังใจเท่านั้น สิ่งที่เราจะให้คนได้ง่าย และทรงพลังคือคำพูดที่สร้างสรรค์ คำพูดที่ปลุกใจ คำพูดที่ส่งเสริมให้คนทำความดี ศาสนาทุกศาสนา ประเทศทุกประเทศจะอยู่ได้โดยอาศัยคำพูดเท่านั้น และประเทศบางประเทศถูกทำลายลงก็เพราะคำพูดเช่นเดียวกัน

หลังจากนั้นทุก ๆ คนได้ร่วมกันเดินมอบขนมให้กับเด็ก ๆ เป็นภาพที่ประทับใจมาก ดูทุกคนจะมีความสุขมากที่ได้มาเลี้ยงอาหารเด็กกำพร้าใน ครั้งนี้ ผู้ที่มีอันจะกินทุกคน อยากูให้มีโอกาสได้มาเห็นสภาพของเด็กกำพร้าบ้าง จะได้อะไรคิดว่า ...ยังมีคนอีกจำนวนมากที่เขายังลำบากมากกว่าเรา....

การให้ดีกว่าการรับ
เพราะการให้คือการยอมสละทำให้เบากายเบาใจ
ไล่ความตระหนี่ออกจากจิตใจ
อันยังประโยชน์ให้แก่อื่น
แต่การรับกลับเป็นการเพิ่มให้กับตนเอง
ทำให้หนักทั้งกายและใจ มีความโลภ

ความอยากได้ติดตามมา
และหนี้บุญคุณที่เราจะต้องตอบแทนอีก

-

-
